

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Realisation eller löpande försäljning: en tjur.

Besvär av arrendatorn K. angående inkomsttaxering år 1954. — PN beskattade K. för 2.620 kr, avseende likvid för en försåld tjur. K. uppgav, att han år 1942 tillträtt arrendet av en fastighet samt att han därvid övertagit samtliga levande inventarier, bl. a. en stamtjur. Under 1953 inträdde han i en seminförening, i samband varmed han avyttrade å fastigheten befintlig avelstjur. Han hade även sålt samtliga tjurkalvar och upphört med uppfödning av avelstjur. — KR: ej ändring. — RR ansåg försäljningen hänförlig till skattefri realisation. (RR:s utslag den 14/12 1960.)

Anm.: Jämför bl. a. RÅ 1958 not. 1462 (Skattenytt 1959 s. 77).

Realisation eller löpande försäljning: en häst.

Besvär av jordbrukaren E. angående inkomsttaxering år 1956. — PN beskattade ett belopp av 1.700 kr, avseende köpeskilling för en försåld unghäst. — KR: ej prövning, enär besvären inkommit för sent. — B. anförde att han, då han år 1937 inköpt sin första häst, icke fått avdrag för kostnaden, eftersom nyuppsättning förelegat. År 1953 hade han bytt till en yngre häst, vilken förolyckats samma år. Han hade då inköpt den nu försålda

hästen som ungsto för 1.250 kr, för vilket belopp avdrag medgivits vid taxeringen. RR återförvisade målet till PN, enär av vad i målet förekommit får anses framgå, att försäljningen av hästen utgjort realisation, och köpeskillingen således icke skolat beskattas såsom inkomst av jordbruksfastighet samt B:s talan jämlikt 100 § i 1956 års taxeringsförordning borde upptagas till prövning. (RR:s utslag den 1/11 1960.)

Anm.: Jämför RÅ 1942 not. 1012, där det var ostridigt att den skattskyldige hade för avsikt att efter avslutad beredskaps-tjänst inköpa ny häst, varför beskattning skedde.

Ombyggnad.

A. Besvär av P. angående inkomsttaxering år 1956. — P. yrkade avdrag för underhåll av ladugård med 1.552 kr och anförde, att väggarna i ladugården, som byggts år 1941 av stolpvirke med spån-fyllnad, varit fullständigt uppruttnade, varför de avsågades i jämnhöjd med bjälklaget och ersattes av vibroblock och invändigt kläddes med krellitplattor. Nytt golv av betong hade lagts. — TN och PN medgav avdraget. — På yrkande av TI vägrade KR dock avdraget, enär byggnadsarbetena finge anses vara att hänföra till ombyggnad. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 4/10 1960.)

B. Besvär av hemmansägaren A. an-

gående inkomsttaxering år 1954. — A., som yrkat avdrag för byggnadsarbeten å en år 1880 uppförd mangårdsbyggnad med 42.455 kr, erhöll av TN avdrag med 18.455 kr eller omkring $\frac{1}{3}$ -del av totalkostnaden. — Hos PN yrkade A. avdrag med 25.000 kr och framhöll, att några reparationer ej verkstälts sedan byggnaden uppförts. TI ansåg, att avdrag ej skulle medges, enär det visat sig att fastighetens ytterväggar varit i så dåligt skick att samtliga utom en gavelvägg måst utbytas, att ny källarinredning verkstälts och att å nedre botten praktiskt taget samtliga innerväggar utbytts och omplacerats. — PN vägrade avdrag. — KR: ej ändring. — RR lämnade besvären utan bifall, enär, såvitt av utredningen framgår, de arbeten som utförts på byggnaden, varit av sådan omfattning och beskaffenhet att de i sin helhet äro att hänföra till ombyggnad. (RR:s utslag den 22/11 1960.)

Grundförbättring: borttagande av jordfasta stenar.

Besvär av hemmansägaren J. angående inkomsttaxering år 1954. — PN och KR förvägrade J. ett med 740 kr yrkat avdrag för stenröjning. Hos RR anförde J., att han åren 1938 och 1939 verkställt stenröjning. Därvid hade synliga stenar bortrats för hand, sprängts med dynamit och borttransporterats. Den under beskattningensåret verkställda stenröjningen hade avsett både jordfasta och mindre stenar, som vid brukandet och uppodlingen av marken kommit i dagen genom sänkning och utjämning av markytan. TI invände att, då J. för stenröjningen anlitat entreprenörfirma, arbetena sannolikt till större delen avsett jordfasta stenar. Ett avdrag motsvarande c:a $\frac{1}{3}$ -del av kostnaderna eller med 250 kr syntes emellertid skäligt.

— RR medgav avdrag med skäliga 300 kr. (RR:s utslag den 29/11 1960.)

Anm.: Jämför RA 1958 not. 934—5 (Skattenytt 1958 s. 392).

Personbil i jordbruk.

A. Besvär av hemmansägaren K. angående inkomsttaxering år 1955. — K. ägde en jordbruksfastighet om 10 har åker, 4 har äng och betesmark samt 55 har skog m. m. med taxeringsvärde av 50.600 kr. Han uppgav en nettointäkt av 6.784 kr och yrkade avdrag med 2.000 kr för en personbil, som han bytt in för 6.000 kr. (Dessutom yrkade han avdrag för bilkostnader med 300 kr av totalt 955 kr. Avdrag medgavs med 250 kr.) TN medgav avdrag för bilbytet med 1.500 kr men PN vägrade avdraget på yrkande av TI. — K. vidhöll avdragsyrkandet med 1.500 kr och framhöll, att avståndet till närmaste tätort var 6 km och att han för jordbruksdriften måst företaga många resor till smed, verkstäder, veterinär m. m. — KR: ej ändring. RR fann K. berättigad till avdrag med yrkade 1.500 kr. (RR:s utslag den 23/11 1960.)

B. Besvär av F. angående inkomsttaxering år 1954. — F., som förutom inkomst av tjänst, 8.620 kr, redovisade underskott å jordbruksfastighet — med taxeringsvärde av 12.400 kr, 1 häst, 6 kor och 7 svin — med 2.413 kr, yrkade avdrag med 5.000 kr för utbyte av en år 1934 inköpt motorcykel med sidvagn, som F. använt för bl. a. mjölktransporter, mot en personbil. Avdraget vägrades av PN. — KR: ej ändring. — RR förklarade, enär på grund av vad i målet förekommit kunde antagas, att ifrågakomna fordon erfordrats för transporter av jordbruksprodukter men använts även för ändamål, som

ej äro att hänföra till jordbruket, att F. med hänsyn härtill och till omständigheterna i övrigt var berättigad till avdrag i förevarande hänseende med 2.000 kr. (RR:s utslag den 6/12 1960; två ledamöter: ej ändring.)

Värdeminskning å skog såld å rot: beräkning på faktiskt uttag eller på försåld kvantitet?

Besvär av lantbrukaren K. angående eftertaxering för år 1953. — K. hade enligt avtal den 14 januari 1952 sålt 3.000 m³ skog å rot för 75.000 kr att erläggas med 15.000 kr under ettvarvt av åren 1952—1956 samt under 1952 i avräkning å köpeskillingen uppburit ett belopp av 45.000 kr. — PN beskattade K. för sistnämnda belopp och medgav K. avdrag för minskning av ingående virkesförrådet med 3.401 kr, vilket belopp beräknats på grundval av det faktiska virkesuttaget under år 1952 eller 518 m³. — Hos KR yrkade K., att minskningen av det ingående virkesförrådet måtte beräknas med hänsyn till hela den försålda rotposten, 3.000 m³, och avdrag medges med vad som därav belöpte å den under 1952 uppburna köpeskillingen eller med 19.150 kr. — KR: ej ändring. — RR medgav avdrag med yrkat belopp. (RR:s utslag den 6/12 1960.)

Rörelse: värdeminskning å brunn.

Besvär av fabrikören N. angående inkomsttaxering år 1954. — PN vägrade N., vilken drev bryggerirörelse, ett med 3.000 kr yrkat avdrag för värdeminskning av en under 1949 anlagd brunn. Hos KR framhöll N. bl. a. att tillkomsten av brunnen endast föranletts av bryggeriets behov. Brunnen var endast kopplad till i bryggeriet arbetande maskiner. För fas-

tigheten i övrigt hade brunnen intet värde, då fastighetens vattenförsörjning tillgodosågs av köpingens vattenverk. — KR lämnade besvären utan bifall. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 1/12 1960.)

Stiftelses uthyrning av studentrum: rörelse eller ej?

Besvär av Stiftelsen Värmlands Nations studenthem angående inkomsttaxering år 1955. — Stiftelsen, som bedrev uthyrning av möblerade rum till studerande tillhörande nationen i en stiftelsen tillhörig fastighet, uppgav att hyrorna hållits så låga som möjligt för att täcka löpande utgifter och att verksamheten inte bedrivits i vinstsyfte utan endast för att inom ramen för stiftelsens resurser bereda förtjänta nationsmedlemmar så goda och billiga rum som möjligt. Verksamheten hade under beskattningsåret lämnat överskott med 2.477 kr och under åren 1953 och 1955 underskott med 1.541 kr och 149 kr. — PN, som ansåg rumsuthyrningen utgöra rörelse, förmögenhetsbeskattade stiftelsen. KR: ej ändring. — Sedan stiftelsen upplyst, att årshyrorna för rummen inklusive städning utgjorde 760 kr och att motsvarande hyror på den vanliga hyresmarknaden uppgått till c:a 1.250 kr, undanröjde RR taxeringen, enär stiftelsen hade till ändamål att, utan begränsning till viss familj, vissa familjer eller bestämda personer, lämna understöd för beredande av undervisning eller utbildning och stiftelsen icke kunde anses hava under beskattningsåret bedrivit rörelse. (RR:s utslag den 23/11 1960.)

Avyttring av ärvda omsättningstillgångar: inkomstbeskattning?

Besvär av X. angående förhandsbesked. Farfadern och fadern till X:s man hade

drivit omfattande tomtförsäljning från två av farfadern inköpta jordbruksfastigheter. Fadern hade avlidit under 1950. I dödsboet efter denne, bestående av tre dödsbodelägare, hade ingått hälften av sex registerfastigheter. År 1957 hade fastigheterna skiftats så att var och en av dödsbodelägarna fått 1/6-del av fastigheterna. Enligt bodelning i samband med boskillnad hade X. förvärvat mannens andel. Efter faderns död hade någon försäljning av mark inte ägt rum, frånsett ett mindre område som avstyckats för sammanläggning med annan fastighet. — X. ville nu sälja sin andel i fastigheterna. — RN förklarade, att fastigheterna utgjorde omsättningstillgångar i jordstyckningsrörelse och att vinst vid försäljningen utgjorde inkomst av rörelse. — RR fann däremot, att dödsboet efter fadern icke kunde anses ha bedrivit tomtstyckningsrörelse och att dödsboet tillhöriga fastigheter efter arvskiftet icke kunde anses hänförliga till omsättningstillgångar i sådan rörelse. På grund härav förklarade RR att eventuell försäljningsvinst icke skulle, såframt X. ej vid tiden för försäljningen själv bedrev tomtstyckningsrörelse, utgöra skattepliktig inkomst av rörelse. (RR:s utslag den 10/1 1961.)

Anm.: Målet bedömdes alltså av RR på samma sätt som det i RN:s meddelanden nr 4: 2 a) år 1957 redovisade fallet. Angående principerna för bedömningen, se Bylin i Skattenytt 1959 s. 165—167.

Tomtstyckningsrörelse eller ej?

A. Besvär av dödsboet efter X. angående förhandsbesked. — Dödsboet ägde sedan 40 år en fastighet. År 1930 upprättades för hela fastigheten, utom ett skogsområde om c:a 40.000 kvm som undantagits på grund av framtida vägbygge, en

avstyckningsplan omfattande c:a 200 tomter, därav under årens lopp flertalet avyttrats för sommarstuge- och egnahemsbebyggelse. Sedan 1939 rådde nybyggnadsförbud inom det samhälle, vari fastigheten låg. Under 1948—1959 sålde dödsboet 13 tomter. Dödsboet ämnade sälja återstående mark till en köpare. — RN fann att försäljningen var att anse såsom ett led i tomtstyckningsrörelse. — Hos RR yrkade dödsboet i andra hand, att i vart fall den del av köpeskillingen som komme att belöpa på berörda område om 40.000 kvm, vilket aldrig ingått i "lagret", skulle förklaras vara icke skattepliktig inkomst. Detta yrkande tillstyrktes av TI. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/1 1961.)

B. Besvär av folkskollärarinnan Margit J. angående inkomsttaxering år 1955. — Margit J. erhöi år 1953 såsom gåva av sin fader en fastighet. Fadern hade från fastigheten sålt tomter i sådan utsträckning, att jordstyckningsrörelse ansetts föreligga. Under beskattningsåret sålde Margit J. en tomt för 2.711 kr. Hon uppgav, att fråga var om en enstaka försäljning och att den kvarvarande delen av fastigheten till övervägande delen bestod av mossmark eller kärr, som inte var lämplig till tomter. Vidare uppgav hon, att hon på grund av giftermål och därmed följande bosättning på annan ort ämnade sälja hela fastigheten, så snart hon kunde finna en acceptabel köpare. Någon ytterligare tomtförsäljning komme därför ej att ske. — PN beskattade tomtförsäljningsvinsten såsom inkomst av rörelse. — KR: ej ändring. — RR yttrade: I målet är upplyst, att Margit J., sedan hon erhållit fastigheten, därifrån sålt endast ifrågavarande tomt och att återstoden av

fastigheten icke lämpar sig för vidare tomtförsäljning. Enär vid sådant förhållande fastigheten icke kan anses för Margit J. ha utgjort tillgång i tomtförsäljningsrörelse och ej heller eljest anledning förekommit att beskatta henne för intäkt genom försäljningen, undanröjde RR den ifrågavarande beskattningen. (RR:s utslag den 19/1 1961.)

C. Besvär av TI angående hemmansägaren A:s inkomsttaxering år 1954. — A., som från en av honom genom arvskifte efter sin fader förvärvat jordbruksfastighet under beskattningsåret sålt tre tomter, beskattades av PN för vinsten såsom inkomst av jordstyckningsrörelse. — KR undanröjde beskattningen. — RR fastställde emellertid PN:s beslut samt yttrade: I målet är numera upplyst, att från ifrågavarande fastighet försålts dels av dödsboet efter A:s fader år 1944 två tomter, år 1949 en tomt och år 1951 ett för sammanläggning med annan fastighet avsett markområde, dels ock av A., förutom nu ifrågavarande tre tomter, under ettvar av åren 1954—1957 en tomt. Med hänsyn härtill och till vad eljest i målet förekommit finner RR etc. (RR:s utslag den 7/2 1961.)

Bankdirektörs representation.

Besvär av bankdirektören D. angående inkomsttaxering år 1955. — D., som var chef för Svenska Handelsbankens avdelningskontor i L. med en lön av c:a 25.000 kr, hade uppburit ett representationsbidrag å 1.000 kr. Till stöd för avdrag härför åberopade D. ett intyg från chefen för bankens provinscentral, enligt vilket bidraget var fastställt av bankens central-

styrelse med hänsyn till beräknade verkliga kostnader för angivet ändamål. D. uppgav vidare att han hållit fyra middagar i sitt hem för bankens kunder för en beräknad kostnad av 1.200 kr samt att han därjämte utövat representation å hotell för bankens kunder med c:a 200 kr. PN och KR vägrade avdraget men RR medgav detsamma (RR:s utslag den 14/12 1960.)

Realisationsgrundande fång: bildande av handelsbolag.

Besvär av köpmannen O. angående inkomsttaxering år 1952. — PN beskattade O. för ett belopp av 45.450 kr, avseende inkomst av rörelse som O. ansetts ha åtnjutit i egenskap av delägare i ett handelsbolag. — Hos KR yrkade O. undanröjande av beskattningen samt anförde därvid, att beloppet 45.450 kr innefattade inkomst genom försäljning av hans andel i handelsbolaget, vilket bildats av honom och två andra personer. Enligt O:s mening utgjorde bildande av handelsbolag inte realisationsgrundande fång. — KR: ej ändring. — RR yttrade: Av utredningen i målet framgår att O. genom ett den 1 september 1951 dagtecknat avtal försålt sin andel i handelsbolaget samt att ersättningen, sedan avdrag gjorts för O:s vid utträdet kvarstående kapitalinsats, uppgått till 45.450 kr. Vid sådant förhållande och då andelen får anses hava förvärvats genom ett med köp och byte jämförligt fång, samt utredningen icke giver stöd för antagande, att andelen innehafts av O. under sådan tid, att sagda inkomst utgör icke skattepliktig realisationsvinst, lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 1/12 1960.)

Förmögenhetsskatt: samtaxering mellan dödsboet efter en avliden person och hans efterlevande maka. Dödsfallet under beskattningsårets senare del.

Besvär av dödsboet efter A. och hans efterlevande hustru angående förmögenhetstaxering år 1954. — Sedan A. avlidit den 4 oktober 1953 och bouppteckning förrättats den 21—22 december 1953, träffades avtal mellan hustrun och de vuxna barnen den 28 december 1953 om partiellt arvskitte och sammanlevnad i oskiftat dödsbo. — TN samtaxerade dödsboet och änkan. — Hos PN yrkade dessa, att de måtte anses såsom av varandra oberoende skattskyldiga. Till stöd härför anfördes bl. a. att under det att inkomstskatten avsåg en viss tidsperiod, nämligen beskattningsåret, förmögenhetsskatten avsåg en viss tidpunkt, beskattningsårets utgång. Föreskrifterna i 52 § KL, 11 § förordningen om statlig inkomstskatt och 12 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt innehöll likformiga bestämmelser, men bestämmelser motsvarande 53 § 3 mom. KL och 6 § 3 mom. förordningen om statlig inkomstskatt saknades i förordningen om statlig förmögenhetsskatt. — PN och KR: ej ändring. — RR fann jämlikt grunderna för stadgandena om äkta makars och dödsboms beskattning ej skäl att göra ändring i KR:s utslag. (RR:s utslag den 15/12 1960.)

Anm.: Se t. ex. RÅ 1939 not. 799 och 1941 ref. 39 samt Göran Englund: Om inkomstskattefaktorn vid beskattning av benefika förvärv s. 45—61.

Kapitalvärdet av förpliktelse att utgiva underhållsbidrag.

Besvär av P. angående förmögenhetstaxering år 1955. — P. var enligt dom förpliktad att utgiva underhållsbidrag till

sin frånskilda hustru med 10.400 kr för år så länge hon levde (således även om hon gifte om sig). Därjämte hade P. utfäst, att efter hans fränfalle till den frånskilda hustrun skulle, så länge hon levde, årligen utgå underhållsbidrag från dödsboet med 4.268 kr. — PN medgav med anledning därav avdrag vid förmögenhetstaxeringen såsom skuld för ett belopp av 45.070 kr, motsvarande det kapitaliserade värdet av en livränta till P:s frånskilda hustru, som var född år 1893, å 4.268 kr för år. — Hos KR yrkade P. avdrag med 109.824 kr, motsvarande det kapitaliserade värdet av en livränta å 10.400 kr. TI invände, att avdrag kunde medgivas endast om en bindande förpliktelse föreläge att utgiva bidrag så länge mottagaren levde och alltså gällde även mot bidragsgivarens dödsbo, om han skulle avlida före mottagaren. Den utfästelse, som uppfyllde dessa villkor, avsåg ett belopp av 4.268 kr. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/10 1960.)

Periodiskt understöd i form av flygbiljett?

Besvär av direktören H. angående inkomsttaxering år 1956. — PN förvägrade H. ett med 3.850 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd, vilket H. erlagt genom att för en i Canada bosatt son ha betalat flygbiljet till och från Sverige. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 24/11 1960; en ledamot ville medge avdrag.)

Anm.: Vid 1957 och 1958 års taxeringar yrkade och erhöll H. avdrag för periodiskt understöd till sonen. I förevarande fall ansåg RR:s majoritet tydligen periodiskt understöd inte kunna lämnas i den form här skett.

Periodiskt understöd till make.

Besvär av direktören S. angående inkomsttaxering år 1955. — S., vilken yrkade avdrag för periodiskt understöd till sin hustru med 7.000 kr, anförde att han icke sammanlevat med henne sedan början av januari 1954 och att hemskillnadsdom meddelats den 7 december 1954. — PN särtaxerade makarna och medgav S. avdrag för periodiskt understöd med 500 kr, avseende tiden efter hemskillnadsdomen. — KR: ej ändring, när beloppet 7.000 kr med undantag av beloppet 500 kr väsentligen avsett utgifter, vilka varit gemensamma levnadskostnader för makarna. — Hos RR uppgav S., att skilsmässoförhandlingar inletts i november 1953 och att han någon dag i början av januari 1954 definitivt flyttat från den av honom tillsammans med hustrun och makarnas tre barn innehavda bostad. S. påstod sig ha betalt 16 à 18.000 kr till hustrun, varav 6.000 kr uppburits för barnens räkning av dem tillkommande inkomster. Av återstående minst 10.000 kr hade enligt S. 2.000 kr använts till bestridande av barnens levnadskostnader och 1.000 kr belöpt på hans del av hyran för den av hustrun och barnen bebodda lägenheten. Resterande 7.000 kr finge enligt S. anser ha kommit hustrun tillgodo. — TI invände, att, då sammanlevnaden mellan makarna först i och med hemskillnadsdomen blivit stadigvarande hävd, de till hustrun dessförinnan gjorda utbetalningarna avsett bestridande av familjens gemensamma hushålls- och levnadskostnader. Den omständigheten att mannen icke vistats i hemmet viss tid före hemskillnadsdomen kunde inte föranleda att skattskyldigheten för dessa medel skulle överflyttas till hustrun. — RR medgav S. avdrag för periodiskt understöd till hustrun

med ytterligare 4.500 kr. (RR:s utslag den 15/12 1960.)

Anm.: Se Skattenytt 1953 s. 13. Den ekonomiska gemenskapen ansågs alltså definitivt hävd redan före hemskillnadsdomen.

Nedsatt skatteförmåga.

A. Besvär av S. angående inkomsttaxering år 1957. — S., som var född 1869 och änka, hade under beskattningsåret haft inkomst av pension och kapital å sammanlagt 3.746 kr. Hennes förmögenhet uppgick till 30.548 kr, varav bankmedel 21.341 kr. S., som inte hade något bostadsbidrag, hade enligt uppgift måst ta av kapitalet för att kunna betala hyran för sin bostadslägenhet om 1 rum och kök. — PN och KR medgav henne avdrag med 1.000 kr för nedsatt skatteförmåga. RR, där S. yrkade högre avdrag: ej ändring. (RR:s utslag den 24/11 1960.)

B. Besvär av f. arrendatorn O. angående inkomsttaxering år 1957. — O., född 1894 och ensamstående, arrenderade in till den 14 mars 1957 en jordbruksfastighet med taxeringsvärde av 67.200 kr. Nettointäkten av fastigheten uppgavs till 8.746 kr och behållen förmögenhet till 11.773 kr, avseende tillgångar å 18.773 kr, varav inventarier 17.200 kr, och skulder 7.000 kr. Hos PN yrkade O. avdrag för nedsatt skatteförmåga. Arrendet hade han måst avträda på grund av sjukdom. Från och med november 1957 hade han invalidpension (förkalkning i lederna). Sedan TI avstyrkt med hänsyn till O:s relativt goda inkomster under beskattningsåret, fann PN ej tillräckliga skäl för att medge avdrag för nedsatt skatteförmåga. — O. vidhöll sitt yrkande, under

framhållande att han på grund av sjukdom var oförmögen till arbete och ej ägde något kapital. KR: ej ändring. — RR medgav avdrag med 2.000 kr. (RR:s utslag den 14/12 1960.)

C. Besvär av arrendatorn K. angående inkomsttaxering år 1954. — K. hade under 1953 haft kostnader för en utvecklingsstörd minderårig sons vistelse å vårdanstalt i Norge med 4.400 kr. Svensk läkare hade rekommenderat vården, enär lämplig behandling inte kunde erhållas å allmän sjukvårdsinrättning i Sverige. Under 1954 hade kostnaden uppgått till 7.500 kr. K:s inkomst var c:a 30.000 kr och hans förmögenhet c:a 67.000 kr, huvudsakligen bestående av fastighet och driftkapital i jordbruk. Enligt K:s uppgift hade förmögenheten under 1954 minskat med c:a 22.000 kr. Han yrkade avdrag för nedsatt skatteförmåga med högsta möjliga belopp. — RR medgav avdrag med 2.000 kr. (RR:s utslag den 14/12 1960.)

Extraordinär besvärsmätt.

Besvär av godsägaren H. angående inkomsttaxering år 1954. — PN och KR beskattade H. för 13.710 kr, avseende inkomst genom försäljning av får. — Hos RR yrkade H. efter den ordinarie besvärstidens utgång att icke bli beskattad för nämnda belopp. Han åberopade därvid 100 § 1) 1956 års taxeringsföreskrift samt framhöll, att RR i utslag den 7/1 1958 angående hans taxering år 1953 funnit H:s försäljning av får under 1952 vara att hänföra till skattefri realisation. — RR biföll H:s talan, enär beloppet 13.710 kr utgjort intäkt av icke skatte-

pliktig natur. (RR:s utslag den 1/11 1960.)

Anm.: Eftersom frågan om skatteplikten torde varit föremål för PN:s och KR:s bedömande, kunde det ifrågasättas om H. verkligen hade extraordinär besvärsmätt i RR. Jämför RÅ 1959 not. 2095 angående Rut V:s taxering 1955 (återgivet i Svensk Skattetidning, utslag 1959 sid. 70) med annan utgång. Rut V., som fått hustruavdrag med felaktigt belopp, synes ha haft extraordinär besvärsmätt i PN, som dock ej prövade hennes besvär där. Av Rut V. hos KR en dag efter ordinarie besvärstidens utgång anförda besvär prövades ej heller av KR, trots att tiden för extraordinära besvär, natt och år, ej utgått. RR:s majoritet lämnade anförda besvär utan bifall, vilket torde innebära att Rut V. ansetts inte längre ha någon extraordinär besvärsmätt i KR, då hon där försummade den ordinarie besvärstiden. I förevarande fall kan det antagas, att det av H. åberopade RR-utslaget, som inte förelåg när KR meddelade sitt utslag, haft väsentlig betydelse för utgången.

Tillämpning av 80 %-spärren.

Besvär av Å. angående avkortning av skatt enligt 80 %-regeln. Vid beräkning av avkortat belopp upptog ÖÄ den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten till 44.929 kr. — Hos KR yrkade Å. att den taxerade inkomsten vid nämnda beräkning måtte utföras med ett till 44.920 kr avjämnat belopp. — KR fann besvären ej förtjänta avseende. — RR biföll Å:s yrkande. (RR:s utslag den 6/12 1960; en ledamot: ej ändring.)